

ע"פ 3438/20 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3438/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

פלוני

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת
מיום 07.05.2020 בת"פ 1643-04-18 שניתן על ידי
כבוד השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה:

כ"א באב התש"ף (11.08.2020)

בשם המערער:

עו"ד ויסאם לידאוי

בשם המשיבה 1:

עו"ד עודד ציון

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 1643-04-18, כב' השופט ח' סבאג), המתייחס לעונש המאסר שנגזר על המערער - לתקופה של 24 חודשים - ולעונש פסילה מלקבל או להחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים. תחילה הוגש הערעור גם נגד החלטת בית המשפט המחוזי שלא לאפשר למערער לחזור בו באופן חלקי מהודאתו, אך לאחר טיעון ולנוכח הערותינו - חזר בו המערער מחלק זה של הערעור, והתמקד, כאמור, בחומרת העונש.

המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירת איומים, קשירת קשר לפשע, נשיאה והובלה של נשק, סיוע לירי באזור מגורים והצטיידות ברכב לביצוע פשע. כל העבירות הן לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977, מלבד העבירה האחרונה שהיא לפי פקודת התעבורה [נוסח חדש]. אלה עיקרי כתב האישום המתוקן שבו הודה המערער: על רקע שיחת טלפון שבה קילל המתלונן את המערער, איים המערער עליו ועל אחר כי יירה בהם ובמי שנמצא איתם. בהמשך לכך החליט יחד עם ארבעה נאשמים אחרים לאתר את המתלונן ולאיים עליו בירי. לשם כך הצטיידו בתת מקלע מאולתר שמקום מחבואו היה ידוע למערער, והאחרון טלפן למתלונן וביקש ממנו להגיע לתחנת דלק. המערער והנאשמים האחרים איתרו את רכבו של המתלונן בתחנת הדלק, כשהמתלונן מתכופף בתוכו, ואחד מהנאשמים שהיה רכוב על אופנוע ירה לעבר רכבו של המתלונן שלוש יריות ופגע ברכב. בשלב זה יצאו מנהל תחנת הדלק ואחד העובדים לעבר הנאשמים וצעקו עליהם, ואחד מהנאשמים האחרים ירה לעברם ופגע בקיר תחנת הדלק. לאחר מכן החליפו הנאשמים את לוחיות הזיהוי של האופנוע, והמערער החליף את כרטיס הסיים בטלפון שלו בכוונה למנוע או להכשיל את החקירה.

2. מעשיו של המערער חמורים. כך עולה מסיפור המעשה וחלקו של המערער בו, ומהעבירות המיוחסות לו. בית המשפט המחוזי קבע כי המערער היה "הרוח החיה מאחורי האירוע בכללותו". צוין הסיוע שלו לשימוש בנשק, הגם שהוא עצמו לא ירה. אף נכון שמדובר במעשה מתוכנן. המתלונן נחשף לסיכון גבוה, שנוצר תוך כדי השימוש בנשק וירי שבוצע בידי רוכב אופנוע.

כלל מושרש הוא כי כל נאשם יישפט לפי מעשיו ונסיבותיו. המערער (נאשם 3 בכתב האישום) היה פעיל מאוד באירוע הירי, ובית המשפט העמידו באמצע מדרג הנאשמים: בין נאשם שנגזרה עליו תקופת מאסר קצרה יותר בארבעה חודשים, ונאשם שנגזרה עליו תקופת מאסר ארוכה יותר בחמישה חודשים. הגם שניתן להגיע לתוצאות שונות בעניין אורכה המדויק של תקופת עונש המאסר של שלושת הנאשמים, לא מצאתי עילה משפטית להתערב בהיררכיה שקבע בית המשפט המחוזי ביחס למעשי הנאשמים השונים. יוזכר עוד כי בית המשפט גזר עונש מאסר בפועל המצוי בתחתית המתחם אשר קבע, שיש בו כדי לשקלל את כלל נסיבות המקרה. נלקחו בחשבון אף נימוקים לקולא, לרבות הודאתו של המערער ונסיבותיו האישיות, ובין השאר העדר עבר פלילי.

הנה כי כן, עונש המאסר אינו חמור באופן שמצדיק התערבות בידי ערכאת הערעור. תקופת המאסר עומדת במתחם עקרון ההלימה, בהינתן נסיבות המעשה והעושה. יחד עם זאת, מצאנו כי יש טעם בהסתייגות הסניגור ביחס לעונש הפסילה שהוטל על מרשו. הגם שלא הייתי שולל הטלת עונש מעין זה בנסיבות דומות - עולה כי לא נגזר עונש פסילה על מעורבים אחרים, ואפילו על הנאשם שנהג באופנוע בפועל. בנסיבות אלה עקרון אחידות הענישה גובר ביחס לרכיב הפסילה, ואף בא כוח המדינה השאיר עניין זה לשיקול דעת בית המשפט.

3. סוף דבר, נכון לדחות את הערעור על עונש המאסר בפועל, ולקבל את הערעור ביחס לעונש הפסילה, בכך שעונש זה יבוטל.

יתר ההוראות העונשיות בגזר הדין, לרבות ניכוי ימי המעצר, יותרו בתוקפן.

ניתן היום, כ"ג באב התש"ף (13.8.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט
